
PRYZRZUCIĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (2), się (2).

praet 3 sg m przyrzucił się (2). ◇ con 3 sg m by się przyrzucił (1). f by się przyrzuciła (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Powstać nagle i gwałtownie (o stanach psychicznych i ich objawach) [komu] (2) : W tyż fłowá y Kápłan ich vpominánie vczyinił/ áż lie wýzytkim płáč przyrzucił rzewniwy. BielKron 459v; Odpuść mi Kápłanie/ Zem cię nie wśánował w twym Kápłáńfkim ftanie: Bo mi fię gniew przyrzucił KlonWor 71.*

2. *Wystąpić, ukazać się na powierzchni (tu na skórze; o objawach chorobowych) (1) : około rány thą máściá pomázuy wodką ze pśinek/ álbo z rośchodniku/ á to áby fyę ogień [= stan zapalny] nieprzyrzucił SienLek 146.*

[przyrzucić się komu na co: ále oná [...] przełtác pośługi [wobec trędownatej] niechćiáłá: y tráfiło fię/ że fię iey iufz trąd ná rękę przyrzucił SkarŻyw 379.]

3. *Przerzucić się, przejść na kogoś innego przez zarażenie (1) : (nagł) O Liscie. (-) NIewiem by tá niemoc byłá/ Co by fię nie przyrzuciłá. Wczorá mi páni píáłá/ Ze po trzy nocy nie ípáłá. Od tych czálów mi nie śmiełzno/ Y łam nie ípię KochFr 29.*

Synonim: przymiotać się.

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

Cf PRYZRUCENIE